

da ikke ændres — stadig få de 97 kr. samt moderskabsydelsen.

Det er formentlig hensigten, at moderen — uanset hendes i dette tilfælde begrænsede udgifter — skal have hele moderskabsydelsen udbetalt, bortset fra de tilfælde, hvor hun (forslagets § 12, stk. 1, nr. 2) er under særforborg eller børne- og ungdomsforborg.

Det bør formentlig overvejes, om moderskabsydelsen ved tvillingefødsel ikke rettelig bør sættes højere, f. eks. ved en tilføjelse til § 5: „ydelsen forhøjes med halvdelen ved tvillingefødsel“.

d. Barselhviledagpengene skal ydes til alle lønarbejdende (bortset fra tjenestemandsansatte og ligestillede). D. v. s. at kvinder, der før var omfattet af andre regler — i funktionær-, medhjælper-, lærlinge- eller sømandsloven f. eks. — skal have barseldagpenge efter den nye lov.

Dagpengene udbetales bagud for samme periode som pågældendes lønningperiode, dog udbetaler man samlet efter fødslen de dagpenge, som den frivilligt dagpengesikrede kan få i 4 uger.

Hvis arbejdsgiveren giver hel eller delvis løn, er han berettiget til at få de dagpenge, kvinden skulle have efter loven, eller, hvis dagpengene overstiger den udbetalte løn, en så stor del af dagpengene, der svarer til den udbetalte løn for samme tidsrum. Herved skulle fristelsen for en arbejdsgiver til at opsigte en kvindelig gravid funktionær være mindsket.

Retten til dagpenge gøres som nu betinget af kvindens tilknytning til arbejdsmarkedet, og forslaget § 8 sætter minimumskravet til 10 timers ugentligt arbejde i 6 måneder, før dagpenge skal begynde at løbe.

Med dagpengestørrelsen fra 1967 for en kvindelig forsørger 33 kr. og for en kvindelig ikke-forsørger 26 kr. — et beløb, der begrænses af sygeforsikringslovens bestemmelse om, at dagpengehjælpen dog højst kan udgøre $\frac{4}{5}$ af pågældendes daglige for tjeneste inden for den sidste uge før „sygemeldingen“, vil en barselkvinde, der normalt kun har haft 10 timers arbejde om ugen til 7 kr. 20 øre i timen, og som kun har haft 10 timers arbejde i den sidste uge, ikke få mere end $\frac{4}{5}$ af 12 kr. om dagen (72 kr. divideret med 6 dage) eller 9 kr. 60 øre

daglig i barselhvileperioden. Hvis hun er „klar over situationen“ og påtager sig fuld arbejdstid — 44 timer — i den sidste uge, vil hun kunne få det fulde dagpengebeløb på 33 eller 26 kr., idet hendes sidste uges løn lå over 300 kr.

I et herred med et klangfuldt navn siges det, at man allerede nu kommer ud for, at en normalt kun deltidsbeskæftiget kvinde i ugen før barselhvilen skaffer sig fuldtidsarbejde — en uges anstrengelse og 14 ugers fulde dagpenge.

Det skal tilføjes, at husmoderen uden selvstændigt erhverv frivilligt kan sikre sig 13 kr. om dagen.

I § 10 bør formentlig tilføjes: „eller efter forhøjelse af dagpengene“, jfr. sygeforsikringslovens § 30.

e. Når også dagpengeudbetalingen flyttes til det sociale udvalg (fra sygekassen), er det formentlig dels, fordi man vil samle så meget som muligt for familien i barselhvile-situationen på ét sted, og dels fordi sygekassen ikke selv bærer nogen del for denne barseldagpengeudgift.

Udgifterne ved lovforslaget, herunder merudgifterne ved udvidelsen af bestående ordninger, anslås for staten til 171 mill. kr. i det første år og 19 mill. kr. til kommunerne, efter at mælkehjælpen falder bort — den kostede staten 9 mill. kr. og kommunerne 4 mill. kr.

Moderskabsydelsen, der er beregnet som en statsudgift, anslås til 48 mill. kr. (men som sagt falder 13 mill. kr. til mælk bort).

Den altovervejende merudgift falder på almindeligt børnetilskud med 95 mill. kr. tilsyneladende udelukkende ved, at de hidtil til selvstændig skat ansatte unge under 18 år fremtidig uanset indkomst skal have almindeligt børnetilskud.

Man studser over beløbets størrelse, men motiverne kommenteres ikke med statistiske oplysninger om antallet af unge.

Til sammenligning kan anføres, at almindeligt børnetilskud nu udgør knap 800 mill. kr. om året.

Det foran omtalte § 3-tilskud er anslået til at koste 8 mill. kr., og det vil selvfølgelig kræve nøjere undersøgelse af, hvad merudgiften vil blive, såfremt man kan acceptere tanken om at give § 3-tilskud til alle „mindstbemidlede“.